

kladní normě procesní čl. 8 odst. 1 org. zák., a dlužno tudíž — pokud není výslovně stanoveno jinak a podle povahy věci adm. opravný prostředek vůbec je možný — připustiti také proti aktům okresního zastupitelstva (výboru) odvolání na »zemský úřad«, který — pokud není výslovně řečeno, že o odvolání rozhoduje zemský výbor, jako na př. v § 83 — rozhodne jako monokratický orgán státní. Do této konstrukce zapadají pak i předpisy §§ 83 a 87/4, které nejeví se jako výjimky z pravidla, nýbrž pouze jako důsledky zásady vyvozené z §§ 4, 6 a čl. 8/1 org. zák.

Uznáv takto kompetenci zemského úřadu k vydání nař. rozhodnutí uvážil nss ve věci: — — — — —

Č. 10.459.

Bytová péče. — Řízení před nss-em: I. Svolením okresního úřadu ke zrušení bytu podle § 1 zák. č. 118/28 není majitel domu zproštěn svých soukromoprávních závazků vůči nájemníku bytu toho. — II. Nájemník není legitimován ke stížnosti na nss do rozhodnutí, kterým okresní úřad podle § 1 cit. zák. na žádost majitele domu povolil sloučení bytu nájemníkovu s objektem jiným.

(Nález ze dne 30. března 1933 č. 4995.)

Prejudikatura: Boh. A 5809/26.

Věc: Adolf S. v T. proti okresnímu úřadu v Ústí n. Lab. o povolení ke sloučení bytů.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Podáním z 8. dubna 1930 žádali u okresního úřadu v Ústí n. L. Arnošt a Olga G. jako majitelé domu čp. ... v T. za povolení připojení ke svému krámu v přízemí byt, sestávající z pokoje, kuchyně a komory, který má najat st-l. Nař. rozhodnutím žal. úřad udělil žadatelům ve smyslu § 1 zák. č. 118/28 povolení ke sloučení bytu v jejich domě, doposud obývaného Adolfem S., s jejich krámem ve shora označeném domě, jelikož bylo zjištěno, že žadatelé bydlí s rodinou v jedné místnosti zmíněného domu, která současně slouží jako skladiště jejich obchodu s potravinami a zmíněného bytu nutně potřebují.

Uvažuje o stížnosti na toto rozhodnutí, podané Adolfem S., musil nss nejprve z moci úřední zkoumati, zda a pokud jím mohlo býti zasáhuto do subjektivních práv st-lových, a je-li tento tudíž legitimován rozhodnutí to stížností na nss naříkati (§ 2 zák. o ss).

Podle § 1 odst. 1 zák. o mimořádných opatřeních bytové péče č. 118/28 zrušiti byt připojením jeho nebo jednotlivých jeho částí k jinému bytu nebo k jiným místnostem ... jest dovoleno pouze se svolením okresního úřadu. Podle odst. 2 žádati za svolení ke zrušení bytu nebo používání bytu k jiným účelům než k bydlení jest oprávněn vlastník domu, jiná osoba jen se souhlasem vlastníka domu.

Zakazuje-li se v cit. § zrušiti byt připojením jeho k jinému bytu beze svolení okresního úřadu, omezuje se tím v zájmu bytové péče, tedy ve všeobecném zájmu veřejném, právo vlastníka domu volně byty dispono-

vati; připouští-li pak zákon, aby takové spojení bytů bylo za jistých okolností povoleno, ponechává tím úřadu, aby majitele budovy v mezích tohoto předpisu zprostil onoho veřejnoprávního omezení jeho disposičního práva. Povolení udělené podle § 1 cit. zák. má však právě jen tento právní obsah a význam, totiž, že se jím majitel budovy zprošťuje veřejnoprávního omezení zákonem stanoveného, nedotýká se však povolení to nijak práv osoby jiné na užívání bytu, které tato dovozuje z titulu práva soukromého, event. se zřetelem na předpisy zákona na ochranu nájemníků. Rozhodovati o existenci a trvání takových práv jsou povolány řádné soudy.

Není tedy majitel domu svolením okresního úřadu ke zrušení bytu ve smyslu § 1 zák. č. 118/28 nikterak zproštěn svých závazků soukromoprávních vůči svým nájemníkům (srv. Boh. A 5809/26). Ale pak podle toho, co právě bylo řečeno, v daném případě svolením okresního úřadu ke sloučení dvou bytů k žádosti majitelů domu nemohlo ještě býtí zasáhnuto do subj. práv st-le jako nájemníka a bylo proto jeho stížnost se zřetelem na ustanovení § 2 zák. o ss jako nepřipustnou odmítnouti.

Č. 10.460.

Živnostenské právo. — Policie požární (Slovensko): * Ustanovením § 1 bodu 91 odst. 2 vl. nař. č. 114/25 nebyla rozšířena působnost předpisů vl. nař. č. 115/25 o ukládání minerálních olejů na jiné tekuté hořlavé látky (lív).

(Nález ze dne 30. března 1933 č. 5558.)

V ě c: Město L. a Artur Sch. v L. proti zemskému úřadu v Bratislavě o zastavitelnost obecních pozemků.

V ý r o k: Stížnost Artura Sch. se odmítá pro nepřipustnost; ke stížnosti města L. se nař. rozhodnutí zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Městské zastupitelstvo v L. učinilo dne 25. června 1929 v záležitosti rozdělení stavebního bloku č. IV. na býv. Velkém Tržišti usnesení tohoto obsahu: Zrušuje se ulice podle továrny firmy H. a K. projektovaná a Malé náměstí, při vyústění na Wilsonovo nám. se nalézající, ponechá se v držení města. Původně v šířce 12 m projektovaná uliční plocha rozšiřuje se na 15 m a po připojení jedné části bloku pozemek takto vzniklý č. I. odprodá se firmě H. a K. na rozšíření továrny. V souvislosti s tím se pozemek č. 2, který byl přidělen Arthuru Sch., posunuje s frontou proti Wilsonovu nám. tak daleko, aby nerušil výhled kancelářské a obytné budovy firmy H. a K. Pozemek na býv. Velkém Tržišti ve stavebním bloku č. VI pod č. 1 se nalézající ve výměře 584.5 čtv. s. odprodá městské zastupitelstvo firmě H. a K., továrna na lív, za jednotnou cenu 50 Kč za 1 čtv. s.

Na odvolání firmy H. a K. v L., která prohlásila, že na přidělené pásmo nereflkuje, zrušil okresní úřad v Lučenci rozhodnutím z 21. října 1929 usnesení městského zastupitelstva v L. z 25. června 1929 v celém jeho rozsahu. Rozhodnutí odůvodnil tím, že bylo zjištěno, že měst. stav. blok IV. býv. Velkého Tržiště, který má býtí rozdělen, leží v bezpro-